

[Samuel sen.]

Forslag, som Lagtinget i sin sidste ordinære Samling har vedtaget, skal jeg tillade mig at anbefale til Gennemførelse, saaledes som det her foreligger.

Steen: Jeg kan tilsige det radikale Venstres Medvirken til Lovforslagets Gennemførelse i den Skikkelse, hvori det foreligger.

Prieme: Jeg skal ogsaa nøjes med paa mit Partis Vegne at foreslaa, at man stemmer for det foreliggende Lovforslag i den Skikkelse, det har faaet fra den højtærede Handelsministers Side.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Rigsdagsbeslutning vedrørende et af den internationale Arbejdskonference i Genève i Aaret 1925 vedtaget Udkast til Konvention angaaende Erstatning for Erhvervssygdomme.

(Forslaget til Rigsdagsbeslutning findes i Tillæg A. Sp. 2447).

Sagen sattes til Forhandling.

Socialministeren (Steincke): Dette Udkast til Konvention blev vedtaget i Genève i 1925 og angaar jo Erstatninger for Erhvervssygdomme. Naar den danske Regering ikke har søgt at faa denne Konvention ratificeret, stod det i Forbindelse med, at man ved given Lejlighed ønskede at ændre den danske Ulykkesforsikringslov, altsaa Forsikringen mod Ulykkestilfælde, saaledes at man ogsaa optog Spørgsmaalet om Erstatning for Erhvervssygdomme. Det er nu sket. De Krav, som Konventionen stiller, er opfyldt, eller mere end opfyldt, ved de i § 1, Stk. 3, i Loven af 20. Maj 1933 om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde optagne Bestemmelser netop om Erstatning for Erhvervssygdomme, Bestemmelser, der gaar videre, end Konventionen kræver. Da der saaledes er Tale om at ratificere en Konvention, som ikke paa noget Omraade kræver Lovændringer, og da Konventionen i Øjeblikket er ratificeret af ikke mindre end

25 Stater, derunder, hvad man herhjemme plejer at lægge Vægt paa, baade Finland, Norge, Sverige og Tyskland, altsaa alle de os omgivende Stater, samt da Danmark stadig staar meget langt nede i Rækken af Lande, der har ratificeret disse Arbejdskonventioner, saa tillader jeg mig at henstille til det høje Folketing at give sit Samtykke til, at denne Konvention ratificeres.

Schröder: Kampen mod Erhvervssygdommene er jo ikke af ny Dato. Den har fundet Sted, saa længe der overhovedet har været Arbejderorganisationer. De Bestræbelser, der har været udfoldet, er gaaet ud paa ved den størst mulige Hygiejne og Renslighed ikke alene for Arbejdslokalernes, men ogsaa for Arbejderens egen Persons Vedkommende at mindske Faren ved de Erhverv, der her er Tale om. Ved mere og mere fuldkomne Ventilationssystemer sørges der nu i de bedst indrettede Fabrikker og Værksteder for at skaffe frisk Luft ind i Lokalerne, og ved særskilte Spiselokaler, regelmæssig Rengøring, Støvsugning o. s. v. støttes de hygiejniske Bestræbelser i øvrigt. Men alt dette er ikke gaaet for sig uden Kamp. Jeg erindrer fra mit eget Fag et større Bogtrykkerfirma, hvor Gulvvaskning og Rengøring i Aarevis var blevet undladt, og der maatte ligefrem Arbejdsnedlæggelse til for at faa Vaskekonerne i Gang. Nu har jo meget ændret sig navnlig ved en bedre Fabriklovgivning og ved kortere Arbejdstid, men dog viser det sig i de seneste Dage ved de fremkomne Oplysninger fra Porcelænsindustrien, at der endnu er Arbejdsgivere, der bryder sig fejl om Arbejdernes Sundhed ved det sundhedsfarlige Arbejde, men kynisk afviser Klagerne med, at de paagældende Arbejdere kunde jo have ladet være med at søge Beskæftigelse i det paagældende Fag. Skønt det kun indirekte vedrører den foreliggende Sag, kunde jeg ønske at spørge den højtærede Minister, om der i den gældende Fabriklovgivning er Midler til at komme det Sløseri til Livs, der findes inden for den paagældende Industri.

Men over for en saadan Stupiditet vil vel de fleste rettænkende Mennesker finde, at det er rimeligt, at de paagældende Arbejdsgivere selv faar Lov at betale Omkostningerne ved den Sygelighed, der opstaar, og Erkendelsen heraf samt den Omstændighed, at det selv med den videst mulige Hygiejne kun er lykkedes at begrænse, ikke at afskaffe Erhvervssygdomme, har givet Anledning til den Konvention, som i Dag foreligger til Behandling.

Ifølge den Beretning, som de danske